

Mange mod-argumenter

LDM har hørt mange modargumenter mod en styret regulering, bedøm selv, hvor tungt de vejer. LDM finder dem for lette

Når en ophørsordning nu er så billig, hvorfor vælger politikerne så anderledes? Det spørgsmål har LDM også stillet, og der er mange argumenter fra politikerne og fra landbrugsorganisationer, som i mere eller mindre omfang er styret af mejerierne, der ønsker mere mælk.

- Vi ved ikke hvor mange, der vil gøre brug af ordningen, og det kan jo løbe helt løbsk, lyder en af kommentarene.

Lav en kvote på for eksempel 745, 1.490 eller 2.235 mio. kr., og når den er tom, er der ikke flere, der får tilskud.

- Det kan gå hårdere ud over nogle lande end andre.

Sæt en grænse for hvor stor en andel af et lands køer, der må forsvinde. 2,5-4,0 mia. kg svarer til 1,7-2,8 procent af EU's køer. Så sæt grænsen ved for eksempel fem procent af landets bestand af malkekøer.

- Det er betænkeligt at bruge nye instrumenter, som vi ikke kender effekten af.

De gamle instrumenter har jo vist sig ikke at virke, så skal der vel nytænkning til, og der er jo tidligere blevet ydet ophørsstøtte til mælkeproduktion, der er ydet ophugningsstøtte til fiskere, og der ydet tilskud til braklægning for at mindske udbuddet, mere ukendt er instrumentet jo ikke. Det amerikanske CWT-program har brugt udslagningsstøtte i flere omgange med den ønskede effekt. Når ordningen er ophørt, skyldes det primært, at amerikanske køer ikke kan spores, så farmerne samlede alle skravl på en ejendom og søgte ophørsstøtte til den. Samme svindel kan ikke gennemføres i EU.

- En pludselig udslagtning vil ødelægge oksekødsmarkedet.

Mellem 30 og 50 procent af malkekøerne udskiftes hvert år ved, at de udtjente køer slagtes. En fremskyndet slagting af få procent vil ikke ødelægge markedet. Udskiftningen af køer over året varierer i forvejen.

- Vi skal være klar til at levere, når prisen stiger igen.

De seneste år har vist, at produktionen kan stige med 10 procent på under to år. Forbrugsstigningen i verden forventes at ligge omkring 2 procent årligt, så dansk og europæisk mælkeproduktion er klar.

- Når nogen får ophørsstøtte, udvider andre bare.

Sådan er markedskræfterne jo, nogle udvider, andre holder, og når pengene alligevel tages fra landbruget med den anden hånd, er det blot en hjælp til selvhjælp, som EU skal stå for. Men det er klart, at støtteordninger til udvidelse og øget produktion bør ophøre.

Derudover må det forventes, at det er de teknologisk svageste produktioner, der vil forsvinde, og det vil således være med til at ruste EU's mælkeproduktion til fremtiden.

- Intervention og oplagingsstøtte er kendte metoder

Intervention vil hæve prisen på den mælk, som ellers kun kan sælges til under interventionsprisen. Lad os ansætte en ny interventionspris til 2,00 kr. pr kg. Det vil betyde, at især de baltiske landes producenter vil få en prisstigning til 2,00 kr. pr. kg.

Arla Foods fortæller, at de tjener penge på

al mælk, det må betyde, at Arla Foods sælger mælk til absolut mindst måske 2,30 kr. og opefter (2,30 = afregning + efterbetaling + transport og billig håndtering). Arla Foods og dermed danske producenter får altså intet ud af en hævet interventionspris, pengene vil udelukkende gå til andre landes producenter.

En hævet interventionspris vil også udskyde de kommende prisstigninger, dels fordi de producenter, som ville bukke under eller bruge en ophørsordning ved den lavere pris stadig producerer og fylder på markedet, og dels fordi det opkøbte lager skal sælges igen på et tidspunkt, og dermed påvirkes prisen i nedadgående retning.

Oplagingsstøtte har vi allerede set gå i de italienske lommer, og det vil nok ske igen. Måske skal man finde en anden kanal, men jo mere støtte des mere svindel, og producenterne får i hvert fald ikke del i pengene.

- Amerikanerne har næsten fordoblet deres produktion, mens Europa havde kvoter. Den produktionsstigning skal fremover også komme europæerne til gode.

Amerikanerne har stort set selv spist deres stigning og har således ikke ødelagt verdensmarkedet, når produktionen stiger med én procent i EU, skal eksporten ud af EU stige med omkring 10 procent, fordi europæerne ikke kan spise mere, nærmere mindre.

- Der er ingen garanti for, at en reduktion i Europa vil føre til stigning i afregningspris, har det senest forlydt fra Seges Kvæg. Hvis man ikke tror det, hvordan kan man så tro på "markedet" i øvrigt? 🐮